Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 70/2001,

annettu 12 päivänä tammikuuta 2001,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen

(EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 364/2004, annettu 25 päivänä helmikuuta 2004	L 63	22	28.2.2004
►**M2**	Komission asetus (EY) N:o 1857/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006	L 358	3	16.12.2006
►**M3**	Komission asetus (EY) N:o 1976/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006	L 368	85	23.12.2006

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 70/2001,

annettu 12 päivänä tammikuuta 2001,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan sekä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

on julkaissut luonnoksen ([2]) täksi asetukseksi,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tiettyjen edellytysten vallitessa pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

(2) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan myös säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tuki, joka on komission kunkin jäsenvaltion osalta alueellisen tuen myöntämistä varten hyväksymän kartan mukaista, soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

(3) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa tukialueille ja niiden ulkopuolelle sijoittautuneisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin lukuisissa päätöksissään ja on myös selostanut politiikkaansa, viimeksi pienten ja keskisuurten yritysten valtion tukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([3]) ja alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ([4]). Huomattavan kokemuksen perusteella, joka komissiolla on näiden artiklojen soveltamisesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, ja komission näiden määräysten nojalla laatimien pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja aluetukea koskevien yleisten tekstien perusteella on asianmukaista, että komissio käyttäisi asetuksessa (EY) N:o 994/98 annettuja toimivaltuuksia varmistaakseen tehokkaan valvonnan ja yksinkertaistaakseen hallintoa heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seurantaa.

(4) Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion mahdollisuutta ilmoittaa pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävästä tuesta. Komissio arvioi tällaiset ilmoitukset erityisesti tässä asetuksessa asetettujen perusteiden mukaisesti. Pienten ja keskisuurten yritysten valtion tukia koskevat yhteisön suuntaviivat olisi kumottava tämän asetuksen voimaantulopäivänä, koska tämä asetus korvaa puitteiden sisällön.

(5) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on ratkaiseva asema työpaikkojen luomisessa ja yleisemmin yhteiskunnallisen vakauden ja talouden elinvoimaisuuden edistäjinä. Markkinoiden puutteellinen toiminta voi kuitenkin rajoittaa niiden kehittymistä. Niillä on usein vaikeuksia saada pääomaa tai luottoa, koska eräillä rahoi-

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EYVL C 89, 28.3.2000, s. 15.
([3]) EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4.
([4]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

▼B

tusmarkkinoilla vältetään riskinottoa ja pk-yritykset pystyvät tarjoamaan vain rajallisia vakuuksia. Niiden resurssien vähäisyys voi myös rajoittaa niiden mahdollisuuksia hankkia tietoja varsinkin uudesta teknologiasta ja mahdollisista markkinoista. Ottaen huomioon nämä seikat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuen tarkoituksena tulisi olla edistää pk-yritysten taloudellisen toiminnan kehittämistä, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(6) Tällä asetuksella olisi myönnettävä poikkeus jokaiselle tuelle, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset, ja jokaiselle tukiohjelmalle, jos kaikki tällaisen ohjelman osana myönnettävät tuet täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seurantaa, tukiohjelmiin ja niiden ulkopuolella myönnettyihin yksittäisiin tukiin olisi liityttävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.

(7) Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita tiettyjä aloja, kuten laivanrakennusta ja tällä hetkellä koskevien asetusten ja direktiivien erityissääntöjen soveltamista, eikä tätä asetusta olisi sovellettava maatalouteen, kalastukseen eikä vesiviljelyyn.

(8) Kilpailun vääristymistä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi, pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien yhteisön ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi ja hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa sovellettavan pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän olisi oltava sama kuin pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission suosituksen 96/280/EY ([1]) mukainen pienten ja keskisuurten yritysten määritelmä. Tätä määritelmää on käytetty myös pienten ja keskisuurten yritysten valtiontukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([2]).

(9) Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa, että tuki on suhteutettu ja rajattu välttämättömään määrään, raja-arvot on ilmaistava mieluummin tuen intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin kuin tuen enimmäismäärinä.

(10) Sen määrittämiseksi, soveltuuko tuki tämän asetuksen nojalla yhteismarkkinoille, on tarpeen ottaa huomioon tuen intensiteetti ja näin ollen tuen määrä avustusekvivalentteina ilmaistuna. Useassa erässä tai edullisena lainana myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi pidettävä viitekorkoja edellyttäen, että edullisen lainan ollessa kyseessä lainalla on tavanomaiset vakuudet eikä siihen liity poikkeuksellista riskiä. Viitekorkoina olisi käytettävä komission objektiivisten perusteiden pohjalta määräajoin vahvistamia ja *Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä* ja Internetissä julkaistavia korkoja.

(11) Ottaen huomioon pienten yritysten ja keskisuurten yritysten väliset erot pienille yrityksille ja keskisuurille yrityksille olisi vahvistettava eri enimmäisintensiteetit.

(12) Komission kokemusten perusteella tuen enimmäisintensiteetit olisi vahvistettava tasolle, joka johtaa asianmukaiseen tasapainoon kilpailun vääristymisen minimoimista tuetulla alalla koskevan tavoitteen sekä pienten ja keskisuurten yritysten liiketoiminnan kehittämisen edistämistä koskevan tavoitteen välillä.

([1]) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.
([2]) Ks. alaviite 3.

▼B

(13) On asianmukaista vahvistaa lisäedellytyksiä, jotka kaikkien tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saavien tukiohjelmien tai yksittäisten tukien olisi täytettävä. Ottaen huomioon perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan tällaisen tuen ainoana vaikutuksena ei yleensä saa olla sellaisten toimintakustannusten jatkuva tai määräaikainen vähentäminen, joista tuensaaja tavallisesti joutuu vastaamaan, ja tuen on oltava suhteutettu voitettaviin haittoihin yhteisön edun mukaisiksi katsottujen sosiaalis-taloudellisten etujen turvaamiseksi. Näiden seikkojen perusteella on aiheellista rajata tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva tuki tiettyjen aineellisten ja aineettomien investointien, tiettyjen tuensaajille tarjottujen palvelujen ja tiettyjen muiden toimien yhteydessä myönnettyyn tukeen. Yhteisössä on ylikapasiteettia liikenteen alalla, lukuun ottamatta rautateiden liikkuvaa kalustoa, joten yritysten, joiden päätoimialana on liikenne, tukikelpoisiin investointikustannuksiin ei tulisi sisällyttää kuljetusvälineitä eikä kuljetuslaitteita.

(14) Tällä asetuksella olisi myönnettävä poikkeus pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetylle tuelle riippumatta siitä, missä yritykset sijaitsevat. Investoinnit ja työpaikkojen luominen voivat edistää yhteisön vähemmän suotuisien alueiden taloudellista kehitystä. Tällaisten alueiden pienet ja keskisuuret yritykset kärsivät sekä sijaintiinsa liittyvistä rakenteellisista haitoista että kokoonsa liittyvistä ongelmista. Tämän vuoksi tukialueille sijoittautuneisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin on asianmukaista soveltaa korkeampia tuen enimmäisintensiteettejä.

(15) Jotta pääomaa ei aseteta etusijalle suhteessa työvoimaan, tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta mitata investointituki joko investointikustannusten perusteella tai investointihankkeen toteuttamiseen liittyvien uusien työpaikkojen aiheuttamien kustannusten perusteella.

(16) Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen ([1]) perusteella tällä asetuksella ei myönnetä poikkeusta vientituelle tai tuelle, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Vientitukea ei yleensä ole tuki messujen osallistumiskuluihin eikä uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille tarvittaviin tutkimuksiin tai neuvontapalveluihin.

(17) Ottaen huomioon tarve löytää asianmukainen tasapaino tuetulla alalla tapahtuvan kilpailun vääristymisen minimoinnin ja tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen välillä on aiheellista säätää, että tällä asetuksella ei myönnetä poikkeusta yksittäiselle tuelle, joka ylittää vahvistetun enimmäismäärän riippumatta siitä, myönnetäänkö tuki osana tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukiohjelmaa.

(18) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja edistää tietyn toiminnan kehittämistä, tässä asetuksessa ei olisi myönnettävä poikkeusta tuelle, jota myönnetään sellaiseen toimintaan, jota tuensaaja harjoittaisi jo pelkissä markkinaolosuhteissa.

(19) Tällä asetuksella ei olisi myönnettävä poikkeusta tuen kasautuessa muun valtiontuen, mukaan lukien kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten myöntämä tuki, tai yhteisön avustusten kanssa suhteessa samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin, kun tällainen kasautuminen ylittää tässä asetuksessa vahvistetut kynnysmäärät.

(20) Avoimuuden ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan mukaisesti on asianmukaista laatia vakiokaava, jonka mukainen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavaksi tarkoitettu tiivistelmä jäsenvaltion on toimitettava komissiolle aina, kun tukiohjelma otetaan käyttöön tai

([1]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 156.

▼B

tällaiseen ohjelmaan kuulumaton yksittäinen tuki myönnetään. Samoista syistä on asianmukaista laatia säännöt tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukea koskevista tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on säilytettävä. On asianmukaista, että komissio asettaa erityiset vaatimukset, joita sovelletaan jäsenvaltioiden komissiolle antamaan vuosikertomukseen, mukaan lukien tietojen antaminen sähköisessä muodossa, koska tarvittava teknologia on laajalti saatavissa.

(21) Ottaen huomioon komission kokemuksen tällä alalla ja erityisesti taajuuden, jolla valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, on asianmukaista rajoittaa tämän asetuksen soveltamisaikaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman että sitä pidennetään, tämän asetuksen nojalla poikkeuksen jo saaneisiin ohjelmiin olisi poikkeusta jatkettava kuudella kuukaudella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn tukeen kaikilla aloilla sanotun kuitenkaan rajoittamatta EY:n perustamissopimuksen nojalla annettujen ja tähän asetukseen verrattuna enemmän tai vähemmän rajoittavien erityisten yhteisön asetusten tai direktiivien soveltamista valtiontukien myöntämiseen tietyillä aloilla.

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

▼M2

a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) soveltamisalaan kuuluviin kalastus- tai vesiviljelyalan tuotteisiin eikä maataloustuotteiden alkutuotantoon (viljelyyn) liittyvään toimintaan; maitoa tai maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistukseen tai kaupan pitämiseen;

▼B

b) vientiin liittyvän toiminnan tukeen, eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

c) tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;

▼M1

d) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1407/2002 soveltamisalaan kuuluvaan tukeen ([2]).

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”tuella” toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa asetetut tunnusmerkit;

b) ”pienillä ja keskisuurilla yrityksillä” liitteessä I määriteltyjä yrityksiä;

c) ”investoinnilla aineelliseen omaisuuteen” investointia aineelliseen käyttöomaisuuteen uuden laitoksen perustamiseksi, olemassa olevan laitoksen laajentamiseksi tai sellaisen toiminnan aloittamiseksi, joka merkitsee perusteellista muutosta olemassa olevan laitoksen valmis-

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.
([2]) EYVL L 205, 2.8.2002, s. 1.

▼B

tamaan tuotteeseen tai tuotantoprosessiin (erityisesti rationalisoinnilla, monipuolistamisella tai nykyaikaistamisella). Investointi käyttöomaisuuteen ottamalla haltuun laitos, joka on suljettu tai olisi suljettu, jollei sitä olisi ostettu, on myös katsottava investoinniksi aineelliseen omaisuuteen;

d) ”investoinnilla aineettomaan omaisuuteen” investointia tekniikansiirtoon patenttioikeuksien, käyttölupien, taitotiedon tai patentoimattoman teknisen tietämyksen hankinnan kautta;

e) ”tuen bruttointensiteetillä” tuen määrää ilmaistuna prosentteina hankkeen tukikelpoisista kustannuksista. Käytettävistä luvuista ei vähennetä välittömiä veroja. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti. Useammassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää viitekorkona on käytettävä avustuksen myöntämisajankohtana voimassa ollutta korkoa.

▼M1

Tutkimus- ja kehitystyöhön (jäljempänä ”T&K”) myönnettävän tuen osalta tuen bruttointensiteetti lasketaan julkisten tutkimuslaitosten ja yritysten välisenä yhteistyönä toteutettavalle T&K-hankkeelle siten, että tiettyyn tutkimushankkeeseen myönnettyyn valtion suoraan tukeen lisätään julkisista voittoa tavoittelemattomista korkea-asteen koulutus- tai tutkimuslaitoksista hankkeeseen saadut rahoitusosuudet, jos ne ovat tukea;

▼B

f) ”tuen nettointensiteetillä” tuen määrää ilman veroja ilmaistuna prosentteina hankkeen tukikelpoisista kustannuksista;

g) ”työntekijöiden määrällä” vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, eli vuoden aikana kokopäivätyössä olleen henkilöstön määrää; osa-aikatyön sekä kausityön määrä lasketaan vuosityöyksiköiden murtoosina;

▼M1

h) ”perustutkimuksella” sellaista tieteellisen ja teknisen tietämyksen lisäämiseen pyrkivää toimintaa, jolla ei ole teollisia tai kaupallisia tavoitteita;

i) ”teollisella tutkimuksella” suunniteltua tutkimusta tai uuden tiedon saamiseen pyrkiviä kriittisiä tutkimuksia, joiden tavoitteena on, että näitä tietoja voidaan käyttää uusien tuotteiden, menetelmien tai palveluiden kehittämiseen tai että olemassa olevat tuotteet, menetelmät tai palvelut paranevat huomattavasti;

j) ”kilpailua edeltävällä kehittämistoiminnalla” teollisen tutkimuksen tulosten konkretisointia uusien, muutettujen tai paranneltujen tuotteiden, menetelmien tai palveluiden hankkeissa, luonnoksissa tai piirustuksissa, jos ne on tarkoitettu myytäviksi tai käytettäviksi, mukaan lukien ensimmäisen prototyypin luominen, jota ei voi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin. Lisäksi se voi myös käsittää muiden tuotteiden, menetelmien tai palveluiden käsitteellisen määrittelyn ja piirustukset sekä alustavat esittelyhankkeet ja kokeiluhankkeet, edellyttäen että näitä hankkeita ei voida muuntaa teollisiksi sovellutuksiksi tai kaupalliseen tarkoitukseen tai käyttää teollisina sovellutuksina tai kaupallisessa tarkoituksessa. Niihin eivät kuulu tuotteisiin, tuotantolinjoihin, valmistusmenetelmiin, olemassa oleviin palveluihin tai muihin meneillään oleviin toimintoihin tehdyt rutiiniluonteiset muutokset tai tietyn aikavälin kuluessa tehdyt muutokset, vaikka näissä muutoksissa esiintyisi parannuksia;

▼M2

k) ”maataloustuotteella”

i) perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita lukuun ottamatta;

▼M2

ii) CN-koodeihin 4502, 4503 ja 4505 kuuluvia tuotteita (korkkituotteet);

iii) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1898/87 ([1]) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja maitoa ja maitotuotteita vastaavia tuotteita tai niiden korvikkeita;

l) ”maitoa ja maitotuotteita vastaavilla tuotteilla tai niiden korvikkeilla” tuotteita, joita voidaan luulla maidoksi ja/tai maitotuotteiksi ja jotka koostumukseltaan eroavat edellä mainituista tuotteista siten, että niiden rasva- ja/tai proteiinipitoisuus on peräisin muusta kuin maitotuotteesta ja jotka sisältävät tai eivät sisällä maidosta peräisin olevaa proteiinia (asetuksen (ETY) N:o 1898/87 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ”muut kuin maitotuotteet”);

m) ”maataloustuotteiden jalostamisella” maataloustuotetta koskevaa mitä tahansa toimenpidettä, jonka tuloksena on tuote, joka on myös maataloustuote lukuun ottamatta maatiloilla tapahtuvia toimintoja, jotka ovat tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;

n) ”maataloustuotteiden kaupan pitämisellä” tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista, lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

▼B

3 artikla

Poikkeuksen edellytykset

1. Ohjelman ulkopuolinen yksittäinen tuki, joka täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että se sisältää nimenomaisen viittauksen tähän asetukseen ja siinä mainitaan tämän asetuksen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Tukiohjelmat, jotka täyttävät kaikki tämän asetuksen edellytykset, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvia ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki, joka myönnetään tällaisen ohjelman mukaisesti, täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset;

b) ohjelmassa on nimenomainen viittaus tähän asetukseen ja ohjelmassa mainitaan tämän asetuksen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetusta tukiohjelmasta myönnetty tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että myönnetty tuki välittömästi täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset.

4 artikla

Investointi

1. Investointi aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen yhteisössä tai sen ulkopuolella on yhteismarkkinoille soveltuva perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja vapautettu perustamissopimuksen 88

([1]) EYVL L 182, 3.7.1987, s. 36.

▼B

artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—6 kohdassa vahvistetut edellytykset.

▼M1

2. Jos investointi toteutetaan alueilla tai aloilla, jotka eivät tuen myöntämishetkellä ole aluetukikelpoisia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, tuen bruttointensiteetti ei saa olla yli

a) 15 prosenttia pienten yritysten osalta;

b) 7,5 prosenttia keskisuurten yritysten osalta.

3. Jos investointi toteutetaan tuen myöntämisajankohtana aluetukeen oikeutetuilla alueilla ja aloilla, tuen intensiteetti ei saa ylittää komission kullekin jäsenvaltiolle hyväksymässä kartassa määritettyä alueellisen investointituen enimmäismäärää enempää kuin:

a) 10 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 30 prosenttia; tai

b) 15 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 75 prosenttia.

Korkeampia aluetuen enimmäismääriä sovelletaan ainoastaan, jos tuen myöntämisen edellytyksenä on, että investointi säilytetään tukea saavalla alueella vähintään viiden vuoden ajan ja että tuensaaja osallistuu sen rahoitukseen vähintään 25 prosentilla.

▼B

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan tuen intensiteettiin, joka lasketaan joko prosentteina investoinnin tukikelpoisista kustannuksista tai prosentteina investoinnin toteuttamisella luotujen työpaikkojen palkkakustannuksista (tuki työpaikkojen luomiseen) tai näiden yhdistelmänä, jos tuki ei ylitä vain toista näistä laskutavoista soveltamalla saatua suurinta mahdollista tuen määrää.

5. Jos tuki lasketaan investointikustannusten perusteella, aineellisen omaisuuden investoinnin tukikelpoisiksi kustannuksiksi katsotaan maa-alueisiin, rakennuksiin, koneisiin ja laitteisiin tehtyihin investointeihin liittyvät kustannukset. Liikenteen alalla kuljetusvälineet ja kuljetuslaitteet eivät kuulu tukikelpoisiin kustannuksiin lukuun ottamatta rautateiden liikkuvaa kalustoa. Aineettoman omaisuuden investointien tukikelpoisiksi kustannuksiksi katsotaan teknologian hankintaan liittyvät kustannukset.

6. Jos tuki lasketaan luotujen työpaikkojen perusteella, tuen määrä ilmaistaan prosentteina luotujen työpaikkojen kahden vuoden palkkakustannuksista seuraavin edellytyksin:

a) työpaikkojen luomisen on oltava sidoksissa aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävän investointihankkeen toteuttamiseen. Työpaikat on luotava kolmen vuoden kuluessa investoinnin toteuttamisesta;

b) investointihankkeen on johdettava kyseisen laitoksen työntekijöiden nettomäärän lisääntymiseen viimeisen 12 kuukauden keskiarvoon verrattuna; ja

c) luodut työpaikat on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan.

▼M2

7. Jos investointi koskee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden jalostamista ja kaupan pitämistä, tuen bruttointensiteetti saa olla enintään:

a) 75 prosenttia tukikelpoisista investoinneista syrjäisimmillä alueilla;

▼M2

b) 65 prosenttia tukikelpoisista investoinneista neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2019/93 ([1]) tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla;

c) 50 prosenttia EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tukikelpoisten alueiden investoinneista;

d) 40 prosenttia tukikelpoisista investoinneista muilla alueilla.

▼B

5 artikla

Neuvonta ja muut palvelut ja toimet

Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetty tuki, joka täyttää seuraavat edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta:

a) ulkopuolisten konsulttien tarjoamille palveluille myönnetty bruttotuki ei ylitä 50 prosenttia palvelujen hinnasta. Kyseiset palvelut eivät saa olla jatkuvia tai määräaikaisia eivätkä liittyä yrityksen tavanomaisen toiminnan kustannuksiin, kuten tavanomainen veroneuvonta tai säännölliset oikeudelliset palvelut taikka mainonta;

b) messuihin ja näyttelyihin osallistumiselle myönnetty bruttotuki ei ylitä 50 prosenttia messu- tai näyttelyosaston vuokraamisesta, pystyttämisestä ja hoitamisesta aiheutuvista lisäkustannuksista. Tätä poikkeusta sovelletaan ainoastaan silloin kun yritys osallistuu ensimmäistä kertaa kyseisille messuille tai kyseiseen näyttelyyn.

▼M1

5 a artikla

Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä tuki

1. Tuki tutkimus- ja kehitystyöhön on yhteismarkkinoille soveltuvaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—5 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea saavan hankkeen on kuuluttava kokonaan 2 artiklan h, i ja j alakohdassa määriteltyjen tutkimus- ja kehitystyön vaiheiden piiriin.

3. Hankkeen tukikelpoisten kustannusten perusteella laskettu tuen bruttointensiteetti ei saa olla yli

a) 100 prosenttia perustutkimuksen osalta;

b) 60 prosenttia teollisen tutkimuksen osalta;

c) 35 prosenttia kilpailua edeltävän kehittämistoiminnan osalta.

Jos hankkeeseen sisältyy useita tutkimus- ja kehitystyön eri vaiheita, hyväksyttävä tuen intensiteetti määritetään näille vaiheille sallittujen tuen intensiteettien painotettuna keskiarvona, joka lasketaan tukikelpoisten kustannusten perusteella.

Yhteistyöhankkeiden osalta kullekin tuensaajalle myönnettävän tuen enimmäismäärä ei saa ylittää sallittua tuki-intensiteettiä, joka on laskettu kyseiselle tuensaajalle aiheutuvien tukikelpoisten kustannusten perusteella.

4. Edellä 3 alakohdassa määritettyjä enimmäismääriä voidaan korottaa teollisen tutkimuksen osalta enintään 75 prosenttiin ja kilpailua edeltävän kehittämistoiminnan osalta enintään 50 prosenttiin seuraavasti:

a) jos hanke toteutetaan alueella, joka tuen myöntämishetkellä on oikeutettu aluetukeen, tuen enimmäisintensiteettiä voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä brutto perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan

([1]) EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.

▼M1

a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla ja viisi prosenttiyksikköä brutto perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla alueilla;

b) jos hankkeen tarkoituksena on toteuttaa tutkimusta, jonka tuloksia voidaan mahdollisesti soveltaa monialaisesti, ja hankkeessa keskitytään monitieteelliseen lähestymistapaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 1513/2002/EY perustetun kuudennen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelman ([1]) tai sitä seuraavien tutkimusta ja kehitystä tai Eurekaa koskevien puiteohjelmien osana toteutetun hankkeen tai ohjelman tavoitteiden, tehtävien ja teknisten tavoitteiden mukaisesti, tuen enimmäisintensiteettiä voidaan korottaa 15 prosenttiyksikköä brutto;

c) tuen enimmäisintensiteettiä voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) hanke sisältää todellista rajatylittävää yhteistyötä, joka toteutetaan vähintään kahdesta jäsenvaltiosta olevan kahden itsenäisen kumppanin toimin, erityisesti kansallisten tutkimus- ja kehityspolitiikkojen yhteensovittamiseksi; tuen myöntävässä jäsenvaltiossa mikään yksittäinen yritys ei voi vastata yli 70 prosentista tukikelpoisia kustannuksia; tai

ii) hanke sisältää todellista yhteistyötä jonkin yrityksen ja julkisen tutkimuslaitoksen välillä, erityisesti kansallisten tutkimus- ja kehityspolitiikkojen yhteensovittamiseksi, jos julkinen tutkimuslaitos vastaa vähintään 10 prosentista tukikelpoisia hankekustannuksia ja sillä on oikeus julkistaa tulokset siltä osin kuin ne ovat peräisin kyseisen laitoksen toteuttamasta tutkimuksesta; tai

iii) hankkeen tuloksia levitetään laajasti teknisissä ja tieteellisissä konferensseissa tai ne julkaistaan alan tieteellisissä ja teknisissä aikakauslehdissä.

Alihankintaa ei pidetä i ja ii alakohdassa tarkoitettuna todellisena yhteistyönä.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuja tukikelpoisia kustannuksia ovat seuraavat:

a) henkilöstömenot (tutkijat, teknikot ja muu tutkimustoimintaa avustava henkilöstö siinä määrin, kuin nämä toimivat tutkimushankkeen parissa);

b) välineiden ja laitteiden kustannukset siinä määrin ja siltä ajalta, kun niitä on käytetty tutkimushankkeessa. Jos tällaisia välineitä ja laitteita ei käytetä tutkimushankkeen tarpeisiin koko niiden käyttöikää, tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat tutkimushankkeen kestoa laskettuna hyvän kirjanpitotavan mukaan;

c) rakennusten ja maa-alueiden kustannukset siinä määrin ja siltä ajalta, kun niitä on käytetty tutkimushankkeessa. Rakennusten osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat tutkimushankkeen kestoa laskettuna hyvän kirjanpitotavan mukaan. Maa-alueiden osalta tukikelpoisiksi katsotaan luovutuksen aiheuttamat kustannukset tai toteutuneet pääomakustannukset;

d) konsultoinnin ja vastaavien palveluiden kustannukset, kun niitä on käytetty yksinomaan tutkimustoimintaa varten, mukaan luettuna ulkopuolisista lähteistä markkinahintaan ostettu tai käyttöluvalla hankittu tutkimustieto, tekninen tietämys ja patentit, jos liiketoimi on toteutettu tavanomaisen kaupan edellytysten mukaisesti eikä siihen liity minkäänlaista kilpailunvastaista yhteistyötä. Nämä kustannukset ovat tukikelpoisia enintään 70 prosenttiin hankkeen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

e) tutkimushankkeesta suoraan aiheutuvat muut yleiskustannukset;

([1]) EYVL L 232, 29.8.2002, s. 1.

▼M1

f) muut käyttökustannukset, mukaan luettuina suoraan tutkimustoiminnasta aiheutuvat materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset.

5 b artikla

Tuki teknisiin toteutettavuustutkimuksiin

Tuki teollista tutkimustoimintaa tai kilpailua edeltävää kehittämistoimintaa valmisteleviin teknisiin toteutettavuustutkimuksiin on yhteismarkkinoille soveltuvaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että tutkimuksen kustannusten perusteella laskettu tuen bruttointensiteetti ei ylitä 75 prosenttia.

5 c artikla

Tuki patentointikustannuksiin

1. Patenttien ja muiden teollisoikeuksien hankkimiseen ja voimaansaattamiseen liittyviin kustannuksiin myönnetty tuki on yhteismarkkinoille soveltuvaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta samaan tukimäärään saakka kuin T&K-tuki kyseisiin teollisoikeuksiin johtaneen tutkimustoiminnan osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia kustannuksia ovat seuraavat:

a) kaikki kustannukset, jotka aiheutuvat ennen oikeuden myöntämistä ensimmäisellä lainkäyttöalueella, mukaan luettuina hakemuksen laatimiseen, jättämiseen ja käsittelyyn liittyvät kustannukset sekä kustannukset hakemuksen uusimisesta ennen oikeuden myöntämistä;

b) käännös- ja muut kustannukset, jotka liittyvät oikeuden myöntämiseen tai sen voimaansaattamiseen muilla lainkäyttöalueilla;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat oikeuden pätevyyden puolustamisesta hakemuksen virallisen käsittelyn ja mahdollisten väitemenettelyjen aikana, myös silloin kun tällaiset kustannukset syntyvät oikeuden myöntämisen jälkeen.

6 artikla

Suurten yksittäisten tukien myöntäminen

1. Tällä asetuksella ei myönnetä poikkeusta yksittäisen tuen myöntämiseen 4 ja 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta, jos jokin seuraavista kynnysarvoista täyttyy:

a) koko hankkeen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat vähintään 25 miljoonaa euroa, ja

   i) alueilla tai aloilla, jotka eivät ole oikeutettuja aluetukeen, tuen bruttointensiteetti on vähintään 50 prosenttia 4 artiklan 2 kohdassa säädetyistä enimmäismääristä;

   ii) alueilla ja aloilla, jotka ovat oikeutettuja aluetukeen, tuen nettointensiteetti on vähintään 50 prosenttia kyseisen alueen aluetukikartassa määrätystä nettotuen enimmäismäärästä; tai

b) tuen bruttomäärä on kokonaisuudessaan vähintään 15 miljoonaa euroa.

2. Tällä asetuksella ei myönnetä poikkeusta yksittäisen tuen myöntämiseen 5 a, 5 b ja 5 c artiklan soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta, jos seuraavat kynnysarvot täyttyvät:

▼M1

a) koko hankkeen kaikille siihen osallistuville yrityksille aiheutuvat tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat vähintään 25 miljoonaa euroa; ja

b) yhdelle tai usealle yksittäiselle yritykselle ehdotetaan bruttoavustusekvivalentiltaan vähintään 5 miljoonan euron tukea.

Jos kyseessä on Eureka-hankkeelle myönnetty tuki, ensimmäisessä alakohdassa esitetyt kynnysarvot korvataan seuraavasti:

a) Eureka-hankkeen kaikille siihen osallistuville yrityksille aiheutuvat tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat vähintään 40 miljoonaa euroa; ja

b) yhdelle tai usealle yksittäiselle yritykselle ehdotetaan bruttoavustusekvivalentiltaan vähintään 10 miljoonan euron tukea.

6 a artikla

Tuki, josta on edelleen ilmoitettava ennakolta komissiolle

1. Tällä asetuksella ei myönnetä poikkeusta yksittäiselle eikä tukiohjelman mukaisesti myönnetylle tuelle, joka on myönnetty yhtenä tai useampana ennakkona ja joka on maksettava takaisin vain, jos tutkimustoiminta on tuloksellista, jos ennakoiden kokonaismäärä ilmaistuna prosenttiosuutena tukikelpoisista kustannuksista ylittää 5 a, 5 b tai 5 c artiklassa säädetyt tuki-intensiteetit tai 6 artiklan 2 kohdassa määritellyn rajan.

2. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltion velvollisuuteen ilmoittaa yksittäisen tuen myöntämisestä muiden valtiontukiin sovellettavien välineiden mukaisesti, eikä etenkään velvollisuuteen ilmoittaa tai tiedottaa komissiolle tuesta yritykselle, jolle myönnetään valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([1]) tarkoitettua rakenneuudistustukea, eikä velvollisuuteen ilmoittaa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille asiaan sovellettavien monialaisten puitteiden mukaisesti.

▼B

7 artikla

Tuen tarpeellisuus

Tällä asetuksella myönnetään poikkeus ainoastaan, jos ennen kuin tuetun hankkeen toteuttaminen aloitetaan

— tuensaaja on toimittanut jäsenvaltiolle tukihakemuksen, tai

— jäsenvaltio on antanut säännöksiä, joilla vahvistetaan laillinen oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa.

8 artikla

Tuen kasautuminen

▼M1

1. Edellä 4—6 artiklassa vahvistettuja tuen enimmäismääriä sovelletaan riippumatta siitä, rahoitetaanko hankkeelle annettu tuki kokonaan valtion varoin vai onko se osittain yhteisön rahoittama.

▼B

2. Tuki, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, ei saa kasautua muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa, suhteessa samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin, jos kasautuminen johtaa tässä asetuksessa vahvistetun tuen intensiteetin ylittymiseen.

([1]) EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

▼B

9 artikla

Avoimuus ja seuranta

1. Jäsenvaltioiden on pannessaan täytäntöön tukiohjelman tai myöntäessään tukiohjelmaan sisältymätöntä yksittäistä tukea, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa täytäntöönpanosta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisemista varten tiivistelmä tällaista tukiohjelmaa tai yksittäistä tukea koskevista tiedoista liitteessä II vahvistetun kaavan mukaan.

2. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaiset asiakirjat tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista, tällaisista ohjelmista myönnetyistä yksittäisistä tuista ja tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista yksittäisistä tuista, jotka eivät sisälly voimassa oleviin tukiohjelmiin. Näiden asiakirjojen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset poikkeuksen myöntämiselle täytetään, mukaan lukien tiedot yrityksen asemasta pk-yrityksenä. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksittäistä tukea koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä ja tukiohjelmia koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki on myönnetty ohjelmasta. Kirjallisesta pyynnöstä asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu.

▼M1

3. Jäsenvaltioiden on laadittava vuosikertomus tämän asetuksen soveltamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 27 artiklan nojalla vahvistettujen vuosikertomusten muotoa ja sisältöä koskevien täytäntöönpanomääräysten mukaisesti.

Ennen tällaisten määräysten voimaantuloa jäsenvaltioiden on laadittava vuosikertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaisen kokonaisen tai osittaisen kalenterivuoden ajalta, jona sitä sovelletaan, liitteessä III vahvistetun kaavan mukaisesti ja myös sähköisessä muodossa. Jäsenvaltioiden on toimitettava kertomus viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen ajanjakson päättymisestä, jota kertomus koskee.

9 a artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää tukea koskevat ilmoitukset, joiden käsittely on kesken 19 päivänä maaliskuuta 2004, arvioidaan edelleen tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtiontukea koskevien puitteiden nojalla, kun taas kaikki muut ilmoitukset, joiden käsittely on kesken, arvioidaan tämän asetuksen säännösten nojalla.

2. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ilman komission hyväksyntää ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ilmoitusvelvollisuuden vastaisesti täytäntöönpannut tukiohjelmat ja niistä myönnetyt tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja niille myönnetään poikkeus, jos ne täyttävät tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 3 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ilman komission hyväksyntää ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ilmoitusvelvollisuuden vastaisesti myönnetty ohjelman ulkopuolinen yksittäinen tuki soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja sille myönnetään poikkeus, jos se täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset, lukuun ottamatta 3 artiklan 1 kohdassa esitettyä vaatimusta, että se sisältää nimenomaisen viittauksen tähän asetukseen.

Jos tuki ei täytä näitä edellytyksiä, komissio arvioi sen asianmukaisten puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

▼B

10 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼M3

Sitä sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2008.

▼B

2. Tämän asetuksen voimassaolon päätyttyä sen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukiohjelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M1

LIITE I

Pienten ja keskisuurten yritysten määritelmä

(pienten ja keskisuurten yritysten määritelmää koskeva ote 6 päivänä toukokuuta 2003 annetusta komission suosituksesta 2003/361/EY, EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36)

KOMISSION HYVÄKSYMÄ MIKROYRITYSTEN SEKÄ PIENTEN JA KESKISUURTEN YRITYSTEN MÄÄRITELMÄ

1 artikla

Yritys

Yrityksiksi katsotaan niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta kaikki yksiköt, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa. Yrityksiksi katsotaan erityisesti yksiköt, jotka harjoittavat käsiteollista toimintaa tai muuta toimintaa yksin tai perheen voimin, henkilöyhtiöt taikka taloudellista toimintaa säännöllisesti harjoittavat yhdistykset.

2 artikla

Yritysluokkien määrittelyssä käytettävät henkilöstömäärät ja rahamääräiset kynnysarvot

1. Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa.

2. Pk-yritysten luokassa pieni yritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa.

3. Pk-yritysten luokassa mikroyritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa.

3 artikla

Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa huomioon otettavat yritystyypit

1. ”Riippumattomia yrityksiä” ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 2 kohdassa tarkoitettuina omistusyhteysyrityksinä tai 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyrityksinä.

2. ”Omistusyhteysyrityksiä” ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyrityksinä ja joiden välillä on seuraava suhde: yritys (tuotantoketjun alkupäässä sijaitseva yritys) omistaa yksin tai yhdessä yhden tai useamman 3 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen kanssa vähintään 25 prosenttia toisen yrityksen (tuotantoketjun loppupäässä sijaitsevan yrityksen) pääomasta tai äänimäärästä.

Yritystä voidaan kuitenkin pitää riippumattomana eli sellaisena yrityksenä, jolla ei ole omistusyhteysyrityksiä, vaikka 25 prosentin kynnysarvo saavutettaisiin tai ylitettäisiin, kun on kyse seuraavista sijoittajaluokista, edellyttäen, että nämä sijoittajat eivät yksin tai yhdessä ole 3 kohdassa tarkoitetussa sidossuhteessa kyseiseen yritykseen:

a) julkiset sijoitusyhtiöt, riskipääomayhtiöt, riskipääomasijoituksia säännöllisesti tekevät luonnolliset henkilöt tai luonnollisten henkilöiden ryhmät (”business angels”), jotka sijoittavat omia varoja muihin kuin pörssissä noteerattuihin yrityksiin, kuitenkin siten, että näiden samaan yritykseen tehtyjen sijoitusten kokonaismäärä saa olla enintään 1 250 000 euroa;

b) korkeakoulut tai voittoa tavoittelemattomat tutkimuskeskukset;

c) institutionaaliset sijoittajat, mukaan lukien aluekehitysrahastot;

d) paikalliset itsehallintoelimet joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.

▼M1

3. ”Sidosyrityksiä” ovat yritykset, joiden välillä vallitsee jokin seuraavista suhteista:

a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;

b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;

c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;

d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Oletetaan, että määräävää vaikutusta asianomaiseen yritykseen ei ole, jos 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitut sijoittajat eivät osallistu välittömästi tai välillisesti asianomaisen yrityksen johtamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten sijoittajien oikeuksia osakkeenomistajina tai jäseninä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman muun yrityksen välityksellä tai 2 kohdassa tarkoitettujen sijoittajien kanssa, katsotaan myös sidosyrityksiksi.

Yritykset, joilla on jokin näistä suhteista luonnollisen henkilön tai yhdessä toimivien luonnollisten henkilöiden ryhmän kautta, katsotaan myös sidosyrityksiksi, jos ne harjoittavat toimintaansa tai osaa toiminnoistaan samoilla merkityksellisillä markkinoilla tai lähimarkkinoilla.

Lähimarkkinoina pidetään tuotteen tai palvelun markkinoita, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa merkityksellisiä markkinoita.

4. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta yritystä, jonka pääomasta tai äänimäärästä vähintään 25 prosenttia on yhden tai useamman yksin tai yhdessä toimivan julkisyhteisön tai -laitoksen hallinnassa, ei voida pitää pk-yrityksenä.

5. Yritys voi antaa ilmoituksen siitä, että se määritellään itsenäiseksi yritykseksi, omistusyhteysyritykseksi tai sidosyritykseksi, sekä 2 artiklan mukaisia kynnysarvoja koskevista tiedoista. Ilmoitus voidaan antaa vaikka yrityksen pääoma olisi jakautunut siten, että sen omistuksen täsmällinen määrittely ei ole mahdollista, jos yritys antaa vilpittömässä mielessä ilmoituksen oikeutetusta oletuksesta, jonka mukaan vähintään 25 prosentin osuutta yrityksestä ei ole yhden tai yhteisesti useamman yrityksen omistuksessa keskinäisen sidossuhteen tai luonnollisten henkilöiden tai niiden muodostaman ryhmän kautta. Ilmoituksen tekeminen ei rajoita kansallisen tai yhteisön tason sääntelyn mukaisten tarkastusten ja todentamisten suorittamista.

4 artikla

Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot ja tarkastelujakso

1. Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot koskevat viimeistä päättynyttä tilikautta, ja ne lasketaan vuosittain. Laskennassa käytetään tilinpäätöshetken tietoja. Liikevaihdon määrä lasketaan ilman arvonlisäveroa ja muita välillisiä veroja.

2. Kun yrityksen vuotuiset tiedot tilinpäätöshetkellä ylittävät tai alittavat 2 artiklassa mainitut henkilöstömäärää koskevat tai rahamääräiset kynnysarvot, yritys saavuttaa tai menettää keskisuuren yrityksen, pienen yrityksen tai mikroyrityksen aseman ainoastaan siinä tapauksessa, että ylitys tai alitus toistuu kahtena peräkkäisenä tilivuotena.

3. Kun kyseessä on sellainen vastikään perustettu yritys, jonka tilejä ei ole vielä päätetty, tarkasteltavat tiedot vahvistetaan tilikauden kuluessa tehdyn luotettavan arvion perusteella

5 artikla

Henkilöstömäärä

Henkilöstömäärä vastaa vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, toisin sanoen kyseisessä yrityksessä tai tämän yrityksen lukuun työskennelleiden kokopäiväisten

▼M1

työntekijöiden määrää yhden vuoden aikana. Niiden henkilöiden tekemä työ, jotka eivät ole työskennelleet koko vuotta tai jotka ovat työskennelleet osa-aikaisesti, kestosta riippumatta, ja kausityö lasketaan VTY:n osina. Henkilöstömäärään luetaan:

a) palkansaajat;

b) kyseisen yrityksen lukuun ja sen alaisuudessa työskentelevät henkilöt, jotka rinnastetaan palkansaajiin kansallisen lainsäädännön mukaan;

c) yrityksen johtamiseen osallistuvat omistajat;

d) yrityksessä säännöllisesti työskentelevät yhtiökumppanit, jotka saavat yritykseltä rahamääräisiä etuja.

Oppisopimussuhteessa tai ammatillisessa koulutuksessa olevia opiskelijoita, jotka ovat oppisopimus- tai ammatillista koulutusta koskevassa sopimussuhteessa, ei lueta henkilöstömäärään. Äitiyslomien ja vanhempainlomien kestoa ei oteta huomioon laskennassa.

6 artikla

Yrityksen tietojen määräytyminen

1. Riippumattoman yrityksen tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät tämän yhden yrityksen tilinpäätöksen perusteella.

2. Yrityksen, jolla on omistusyhteys- tai sidosyrityksiä, tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät yrityksen tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella tai, jos sellainen on tehty, kyseisen yrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen tai sellaisen konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella, johon on lisätty yrityksen tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään asianomaisen yrityksen niiden omistusyhteysyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa kyseistä yritystä. Lisääminen tehdään suhteessa pääoma- tai äänimääräosuuteen (suurempi näistä prosenttiosuuksista). Jos kyseessä on ristikkäinen omistusyhteys, käytetään näistä prosenttiosuuksista suurinta.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään 100 prosenttia niiden yritysten tiedoista, jotka ovat välittömästi tai välillisesti sidoksissa asianomaiseen yritykseen ja joita ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

3. Edellä 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen sidosyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu, ja niihin lisätään 100 prosenttia omistusyhteysyritysten sidosyritysten tiedoista, jollei näitä tietoja ole jo lisätty konsolidoinnin yhteydessä.

Edellä 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen sidosyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Näihin tietoihin lisätään suhteuttaen kyseisten sidosyritysten niiden omistusyhteysyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa kyseistä yritystä, jollei näitä tietoja ole jo sisällytetty konsolidoituun tilinpäätökseen suhteessa, joka vastaa vähintään 2 kohdan toisessa alakohdassa määriteltyä prosenttiosuutta.

4. Jos konsolidoiduista tilinpäätöstiedoista ei käy ilmi tietyn yrityksen henkilöstömäärää, tämä määrä lasketaan lisäämällä suhteuttaen kyseisen yrityksen omistusyhteysyrityksiä koskevat tiedot sekä lisäämällä kyseisen yrityksen tietoihin sen sidosyrityksiä koskevat tiedot.

▼B

LIITE II

Kaava, jonka mukaan tiivistelmä on toimitettava aina, kun otetaan käyttöön tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukiohjelma ja myönnetään tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta, tukiohjelmiin sisältymätöntä yksittäistä tukea

Tiivistelmä komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta	
Annettavat tiedot	Huomautukset
Jäsenvaltio	
Alue	Alueen nimi on ilmoitettava, jos tuen myöntää muu kuin keskusviranomainen
Tukiohjelman nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi	Tukiohjelman nimi tai yksittäisen tuen tapauksessa tuensaajan nimi. Jälkimmäisessä tapauksessa vuosikertomus ei ole tarpeen!
Oikeusperusta	Tukiohjelman tai yksittäisen tuen täsmällinen kansallinen lakiviittaus
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Määrät ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Jos kyseessä on tukiohjelma: Ilmoitetaan kaikkien ohjelmaan sisältyvien tukitoimenpiteiden osalta vuotuisten talousarviomäärärahojen kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys. Jos kyseessä on yksittäine tuki: Ilmoitetaan tuen kokonaismäärä/verotulojen menetys. Tarvittaessa ilmoitetaan myös, kuinka monen vuoden ajan tukieriä maksetaan tai kuinka monen vuoden ajan verotuloja arvioidaan menetettävän. Takausten osalta ilmoitetaan molemmissa tapauksissa taattujen lainojen (enimmäis)määrä
Tuen enimmäisintensiteetti	Ilmoitetaan tuen enimmäisintensiteetti tai tuen enimmäismäärä tukikelpoista kustannuserää kohti
Täytäntöönpanopäivä	Ilmoitetaan päivämäärä, josta alkaen tukea voidaan myöntää tukiohjelmasta tai jolloin yksittäinen tuki myönnetään
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	Ilmoitetaan päivämäärä (vuosi ja kuukausi), johon asti tukea voidaan myöntää tukiohjelmasta tai jos kyseessä on yksittäinen tuki ja soveltuvin osin, viimeisen tukierän arvioitu maksupäivä (vuosi ja kuukausi)
Tuen tarkoitus	Päätarkoitus on tuki pk-yrityksille. Tässä kohdassa voidaan ilmoittaa tuen muut (toissijaiset) tavoitteet (esim. vain pienet yritykset tai pk-yritykset; Investointituki/neuvontatuki)

▼B

Annettavat tiedot	Huomautukset
Alat, joita tuki koskee ☐ Kaikki alat tai ☐ Hiiliteollisuus ☐ Kaikki teollisuusalat tai ☐ Teräs ☐ Laivanrakennus ☐ Synteettikuidut ☐ Moottoriajoneuvot ☐ Muut teollisuusalat ▶(1) ☐ Maataloustuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen (*) ◀ ☐ Kaikki palvelut tai ☐ Kuljetuspalvelut ☐ Rahoituspalvelut ☐ Muut palvelut Huomautukset:	Tarvittaessa valitaan ala luettelosta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	
Muut tiedot	

(*) Sellaisena kuin se määritellään tämän asetuksen 2 artiklan k kohdassa.

▼B

LIITE III

Komissiolle toimitettavan määräaikaiskertomuksen kaava

Kaava vuosikertomuksesta, joka on toimitettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista

Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavaa kaavaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla annetuissa ryhmäpoikkeusasetuksissa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseen.

Kertomukset olisi toimitettava myös sähköisessä muodossa.

Tiedot, jotka on toimitettava kaikista neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annettujen ryhmäpoikkeusasetusten mukaisista tukiohjelmista

1. Tukiohjelman nimike

2. Sovellettava poikkeusasetus

3. Kustannukset

Jokaisesta tukiohjelmaan liittyvästä tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina jne.) on toimitettava erilliset tiedot. Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Verokustannusten osalta on ilmoitettava vuotuiset verotulojen menetykset. Jos tarkkoja lukuja ei ole tiedossa, menetykset voidaan arvioida.

Kustannuksia kuvaavat tiedot olisi toimitettava seuraavasti:

Jokaisesta ohjelman mukaisesta tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina, takaus jne.) toimitetaan tarkasteluvuodelta seuraavat tiedot:

3.1 Maksusitoumukset, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takuita ja takauksia koskevat tiedot jne. uusista tuetuista hankkeista. Takausohjelmien osalta olisi ilmoitettava myönnetyt uudet takuut ja takaukset.

3.2 Todelliset maksut, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takuita ja takauksia koskevat tiedot jne. uusista ja käynnissä olevista tuetuista hankkeista. Takausohjelmien osalta olisi ilmoitettava seuraavat tiedot: takuiden ja takausten kokonaismäärä, takausmaksuista saadut tulot, tuensaajilta takautumisoikeuden perusteella perityt takaukset, suoritetut takausvastuut, ohjelman toimintatulos tarkasteltuvuotena.

3.3 Uusien tuettavien hankkeiden määrä.

3.4 Uusien hankkeiden avulla luotujen tai ylläpidettyjen työpaikkojen arvioitu määrä (jos aiheellista).

3.5 Uusilla hankkeilla tuettujen investointien arvioitu kokonaismäärä.

3.6 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alueellinen jakautuminen jaoteltuna joko NUTS-2 [1] tai sitä alemman tason taikka 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden, 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiden ja tukea saamattomien alueiden mukaisesti.

3.7 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alakohtainen jakautuminen tuensaajan toiminta-alan mukaan (jos tuki kattaa useamman kuin yhden alan, ilmoitetaan jokaisen alan osuus):

Hiiliteollisuus

Tehdasteollisuus,

josta:

Teräs

Laivanrakennus

Synteettikuidut

Moottoriajoneuvot

[1] NUTS on EY:ssä käytettävä tilastollinen alueluokitus.

▼B

Muu teollisuusala (mikä)

Palvelut,

joista:

Kuljetuspalvelut

Rahoituspalvelut

Muut palvelut (mitkä)

Muut (mitkä)

4. Muut tiedot ja huomautukset.